

Vervolgzwijging

En toen stapte ze het roodstenen gebouw uit. In haar roodkoperen jurk. Met haar haren los, want dan was ze mooi. Ze keek nog een keer om: het huis van haar minnaar. Een minnaar met een gebrek, het woord 'minnaar' begint niet voor niets met 'min'. Ze stopte met omkijken. Met de deur dicht, want dan was ze weg. Haar tas zwaaide ze in de lucht, met haar beha erin, want dan was ze ontspannen.

Ze schudde haar bruine krullen, in het gezicht van een passerend oud wijfie, want dan was ze vrolijk. Haar hakten klakten op de brede boulevard, haar ogen keken naar de hemel. Vanuit het roodstenen gebouw klonk een amechtige kreet in haar richting. Ze deed alsof ze die niet hoorde, want dan was ze doof.

20+1\20-8\20-0; twee2|een2|twee0